

in nemški), da ni vsako leto drugače; določiti se mora c) čas nauka in druge šole, ki so združene s prvo, kjer naj se zapomni, da so obertnijske šole za rokodelske učence (Gewerbschulen) le tiste, ki se štejejo k ljudskim (glavnim) šolam in da naj se pri takih šolah rokodelski učenci ločijo od navadnih nedeljskih učencev. d) Treba je tukaj tudi opomniti, da imamo v naši deželi le samostalne (selbstständige), ne pa farne glavne šole, ker imajo vse svoje, akoravnočasne vodje in da so šole za silo (Nothschulen) le tiste, kjer učiteljevi dohodki še niso ustanovljeni in tudi učitelj ni poterjen in postavno postavljen; tudi se ne sme imenovati šola za silo podučevanje, kjer se otroci podučujejo le nekoliko časa pa samo v keršanskem nauku, kar velja tudi pri nedeljskih šolah. Tudi se učitelji pri šolah za silo sicer imenujejo, pa vendar ne štejejo k glavnemu številu. Ker pa se v te postavne tabele marsikaj ne more zapisati, naj se napravi za konzistorij posebni izpisek, v kterega se naj naznani vse, kar pripomore, da se stan ljudskih šol bolj na tanko razodeva. Naznanja se še e), da se morejo rabiti še dosedanje tabele (na prodaj pri Milicu). — Razpis ravno tega dne pod št. 500/87 pa naznanja, da je ravno kar prišel na svitlo drugi zvezek Slomščekovega slovenskega berila za nedeljske šole in da se dobiva v zalogi šolskih knjig.

— Tudi letos so se v Ljubljani „Šmarnice“ prav slovesno in spodbudljivo obhajale; k temu je pa po navadi naj več pripomoglo lepo petje, kar se je vidilo posebno v šenklaški in ternovski cerkvi, kjer se ljudstvo ni ganilo pred iz cerkve, dokler so se glasili domači glasi ginljivih Marijinih pesem. Kar je letošnji majnik premalo razvijal vnanjega veselja, razkladal ga je toliko bogatejše pobožnemu duhu v svetih hramih.

— Prišel je na svitlo drugi zvezek „Dušne hrane za katoliške deržine“, v kterem zopet vidimo, kako lepo in koristno za dom in šolo bo čedalje bolj to delo.

— „Torbica“ v svojem zadnjem listu hudo svari prepisovavca Praprotnikovih pesem: „Moj dom“ in „Cvetice“, in tudi g. J. Jerč b je vredništvu „Uč. Tovarša“ pisal in odkritoserčno spoznal svoj dolg, — tedaj naj bo za zdaj s tem (glej 4. list „Uč. Tovarša“) ta pravda bratroljubno poravnana.

Darovi za Riharjev spominek.

Pod naslovom: „Na veke ne bo pozabljeno tvoje ime!“ 2 gold.

Opomba vredništva. Naj bi se spošтовavci rajnega mojstra, ki hočejo še kaj darovati za ta namen, kmali oglasili, da bi se potem vedilo in sklenilo, kako in kaj.

Listnica. G. M. D.: Poslani spis iz Vašega marljivega peresa pride kmali na verato. — Prijatelju J. J. v D.: Hvala za obširno delo; nekaj bo porabil „Tov.“, nekaj pa „Darek“. G. J. V. . . . n. v M.: Preden moremo Vaš dopis vverstiti, prosimo, povejte nam svoje pravo ime! — Nekterim drugim dopisnikom z napevi: Hvala! Bomo vse porabili, kar bo le mogoče. Lepi napevi se ne starajo.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.